

Publicerad 2014-10-14 09:23 av lillonea

Och du är mitt botemedel

Jag lider av panikångest

Ser ut över stadens alla tak

Hur solen lyser upp fasader

Lyser som guld mot en mörkt grå himmel

Och regnet hänger över mig

Som en konfettibomb kommer den blötlägga marken

Och jag försöker andas in frisk luft

Ge min hjärna syre att tänka klart

Och trots att luften är som friskast i Oktober

Så känner jag mig kvävd

Och jag försöker se det vackra i ting

Men min egen fulhet speglas i dess blankhet

Och mitt självhat växer

och rädslan tar över

Och jag försöker ta djupa andetag

Men i panik så krampar mina lungor

Dina armar omfamnar mig

Du borrar ner ditt ansikte i min nacke

- Andas, ta det lugnt

Och sedan andas du i lugnt tempo

Väntar tålmodigt på att jag ska falla in

i din rytm

Och vi ser över hustaken och andas

Och min panikångest flyger långsamt med vinden

Och när regnet sköljer över oss

Står vi kvar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lillonea med Poeter.se id #30900 innehar upphovsrätten